

ČESKÁ REPUBLIKA
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jaromíra Jirsy jako soudce zpravodaje a soudců Jana Musila a Vladimíra Sládečka o ústavní stížnosti **Tomáše Peciny**, bytem v Praze 2, Slezská 1668/56, zastoupeného JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem se sídlem v Praze 1, Opletalova 1535/4, proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2016, č. j. Aprk 21/2016-67, takto:

Ústavní stížnost **se odmítá.**

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 6. 2016, č. j. Aprk 21/2016-67, zamítl návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, jímž se stěžovatel domáhal, aby byla Městskému soudu v Praze stanovena lhůta k vydání rozhodnutí o jeho žalobě vedené pod sp. zn. 3 A 41/2015, kterou brojí proti částečnému odmítnutí jeho žádosti o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. – ohledně pokynu policejního prezidenta ze dne 3. 12. 2013, č. 250/2013, o identifikačních úkonech. V odůvodnění vyšel ze sdělení předsedkyně senátu městského soudu, že projednání předchází 122 věcí starších a žaloba stěžovatele nepodléhá přednostnímu projednání podle § 56 s. ř. s.; konstatoval, že městský soud provedl řádně procesní úkony předcházející meritornímu projednání a dobu 14 měsíců mezi zahájením řízení dne 9. 4. 2015 a podáním návrhu na určení lhůty dne 13. 6. 2016 vzhledem k okolnostem věci prozatím nelze považovat za průtahy v řízení.

Proti usnesení Nejvyššího správního soudu se stěžovatel brání ústavní stížností doručenou dne 7. 7. 2016 a navrhuje, aby Ústavní soud rozhodnutí zrušil. Namítá zásah do práva na spravedlivý proces podle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, který spatřuje v závěru obecného soudu, že ve věci nedochází k průtahům; za ústavně nekonformní považuje dlouhodobou nečinnost soudu.

Ústavní soud připojil spisy Městského soudu v Praze vedený pod sp. zn. 3 A 41/2011 a Nejvyššího správního soudu vedený pod sp. zn. Aprk 21/2012. Nejvyšší správní soud ve vyjádření doručeném dne 22. 7. 2016 uvádí, že justiční kapacita je ovlivněna personálními a ekonomickými limity, přičemž v projednávané věci nebyla překročena únosná doba řízení. Žalované Ministerstvo vnitra se ve vyjádření doručeném dne 21. 7. 2016 plně ztotožňuje s odůvodněním rozhodnutí obecného soudu a zdůrazňuje, že stěžovatel opakovanými návrhy fakticky usiluje o přednostní projednání své věci.

Ústavní stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a stěžovatel je v souladu s § 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), zastoupen advokátem; rovněž není nepřijatelná podle § 75 odst. 1 téhož zákona. Ústavní soud se nedávno zabýval obsahově takřka totožnou ústavní stížností, kterou stěžovatel brojil proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2016, č. j. Aprk 4/2016-38, jímž byl zamítnut obdobný návrh uplatněný v témže řízení o přibližně 4 měsíce dříve. Stížnost byla odmítnuta usnesením ze dne 29. 3. 2016, sp. zn. IV. ÚS 720/16 (dostupné na <http://nalus.usoud.cz>) a Ústavní soud nemá důvod odchylovat se od tam vyslovených závěrů, na které pro stručnost odkazuje.

Zatímco původní návrh na určení lhůty k vydání rozhodnutí stěžovatel uplatnil za 11 měsíců od zahájení řízení, nyní projednávaný opakovaný návrh podal necelých 15 měsíců po podání žaloby; z pohledu případných průtahů v řízení se v mezidobí nic nezměnilo.

Judikatura Ústavního soudu staví na objektivním pojmu průtahů, které musí být po určité době konstatovány i bez ohledu na množství napadlých věcí, organizaci daného soudu či jeho nedostatečné administrativní a technické zázemí [např. nálezy ze dne 19. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 660/03 (N 24/32 SbNU 219), ze dne 7. 3. 2005, sp. zn. I. ÚS 319/04 (N 46/36 SbNU 487), nebo ze dne 13. 5. 2010, sp. zn. III. ÚS 2979/09 (N 107/57 SbNU 377)]. V projednávané věci nicméně nedošlo k překročení limitní doby, která by znamenala neúnosnou délku řízení i bez ohledu na objektivní podmínky panující u správního úseku Městského soudu v Praze. Opakovanými návrhy na určení lhůty k vydání rozhodnutí uplatněnými v témže řízení v rozmezí několika měsíců stěžovatel usiluje o rozhodnutí své věci mimo pořadí i přesto, že nepodléhá přednostnímu projednání podle § 56 s. ř. s.; takové snaze Ústavní soud nemůže poskytnout ochranu.

Na základě výše uvedených důvodů byla ústavní stížnost Ústavním soudem mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítnuta podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu jako návrh zjevně neopodstatněný.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 30. srpna 2016

Za správnost:
Jana Němečková

Jaromír Jirsa v. r.
předseda senátu